Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського" Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

Лабораторна робота 1.2 з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи»

Виконав:

студент групи ІП-83

Подаш А.М.

Перевірив:

асистент Регіда П.Г.

2.1. Основні теоретичні відомості

Значення автокореляційної функції фізично представляє зв'язок між значенням однієї і тієї ж величини, тобто для конкретних моментів t_k , τ_s , значення $R_{xx}(t,\tau)$ оцінюється друге змішаним центральним моментом 2-х перетинів випадкових процесів $x(t_k), x(t_k+\tau_s)$

$$R_{xx}(t,\tau_{s}) = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} (\overbrace{x_{i}(t_{k}) - M_{x}(t_{k})}^{x(t_{k})}) \cdot (\overbrace{x_{i}(t_{k} + \tau_{s}) - M_{x}(t_{k} + \tau_{s})}^{x(t_{k} + \tau_{s})})$$

для кожного конкретного інтервалу потрібно проходити по всім t_k (перетинах). Центральні значення можна замінити:

Обчислення кореляційної функції $R_{xx}(t,\tau)$ є відносно складним, оскільки необхідно попереднє обчислення математичного очікування M_x для виконання кількісної оцінки, іноді виповнюється ковариационной функцією:

$$C_{xx}(t,\tau) = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} x_i(t) \cdot x_i(t+\tau)$$

У завданнях управління частіше використовується нормована кореляційна функція:

$$S_{xx}(t,\tau) = \frac{R_{xx}(t,\tau)}{D_x(t)} < 1$$

Дослідження нестандартних випадкових сигналів вимагає значних обсягів пам'яті, тому в більшості наукових досліджень приймається гіпотеза про стаціонарності випадкового сигналу на інтервалі $(t_0 \dots t_1)$.

Кореляційна функція для стаціонарного сигналу:

$$R_{x}(\tau_{s}) = \lim_{N \to 0} \cdot \frac{1}{N-1} \cdot \sum_{i=1}^{N} (\underbrace{x_{i}(t_{k}) - M_{x}}_{X(t_{k})}) \cdot (\underbrace{x_{i}(t_{k} + \tau_{s}) - M_{x}}_{X(t_{s})}) =$$

$$= \lim_{N \to 0} \cdot \frac{1}{N-1} \cdot (x_{i}(t_{k}) - M_{x}) \cdot (x_{i}(t_{k} + \tau_{s}) - M_{x})$$

x(t) в межах однієї реалізації показує наскільки швидко змінюється сигнал.

Коваріаційна функція для стаціонарного сигналу:

$$C_{xx}(\tau) = \lim_{N \to 0} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{k=1}^{n} Lx(t_k) \cdot x(t_k + \tau)$$

показує ступінь зв'язності між значеннями одного і того ж сигналу.

Таким чином для стаціонарних і ергодичні процесів обчислення параметрів сигналів реалізуються шляхом усереднення за часом у межах однієї реалізації.

<u>Статистичне вимірювання зв'язків між двома стаціонарними випадковими</u> процесами

Дуже важливим виявляється не тільки обчислення автокореляційної функції $R_{xx}(\tau)$, але і обчислення взаємної кореляційної функції $R_{xy}(\tau)$ для двох випадкових процесів x(y), y(t), для якої не можна на основі зовнішнього спостереження сказати, чи є залежність між ними. Для розрахунку взаємної кореляційної функції:

$$R_{xy}(\tau) = \lim_{n \to 0} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^{n} \left(\underbrace{x_i(t_k) - M_x}_{X(t_k)} \right) \cdot \left(\underbrace{y(t_k + \tau) - M_y}_{y(t_k - \tau)} \right) =$$

 ${\cal T}$ - випробувальний інтервал, на конкретному значенні якого досліджується взаємний вплив.

2.2. Завдання на лабораторну роботу

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) розрахувати його автокореляційної функцію. Згенерувати копію даного сигналу і розрахувати взаімнокорреляціонную функцію для 2-х сигналів. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Варіант №18

Число гармонік в сигналі п - 10

Гранична частота, ω гр - 1500

Кількість дискретних відліків, N - 256

Лістинг програми

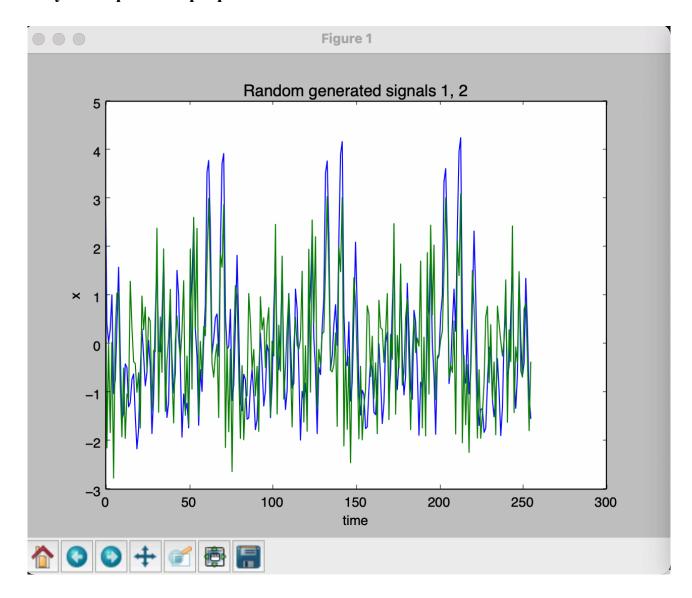
```
import matplotlib.pyplot as plt # lib for graphs
import numpy as np # lib for math operations
 constants
n = 10 # number of harmonics
w = 1500  # max frequency
N = 256 # number of descrete calls
# function for calculating random signal
def formula(a, w, t, phi):
    return a*np.sin(w*t+phi)
 function for generation array of signals
def generateSignals(n, w, N):
    signals = [0]∗N # array of signals
   w0 = w/n \# frequency
   for _ in range(n):
        a = np.random.rand() # amplitude
        phi = np.random.rand() # phase
        for t in range(N):
            signals[t] += formula(a, w0, t, phi)
        w0 += w0
    return signals
 correlation function
def correlation(signal1, signal2):
```

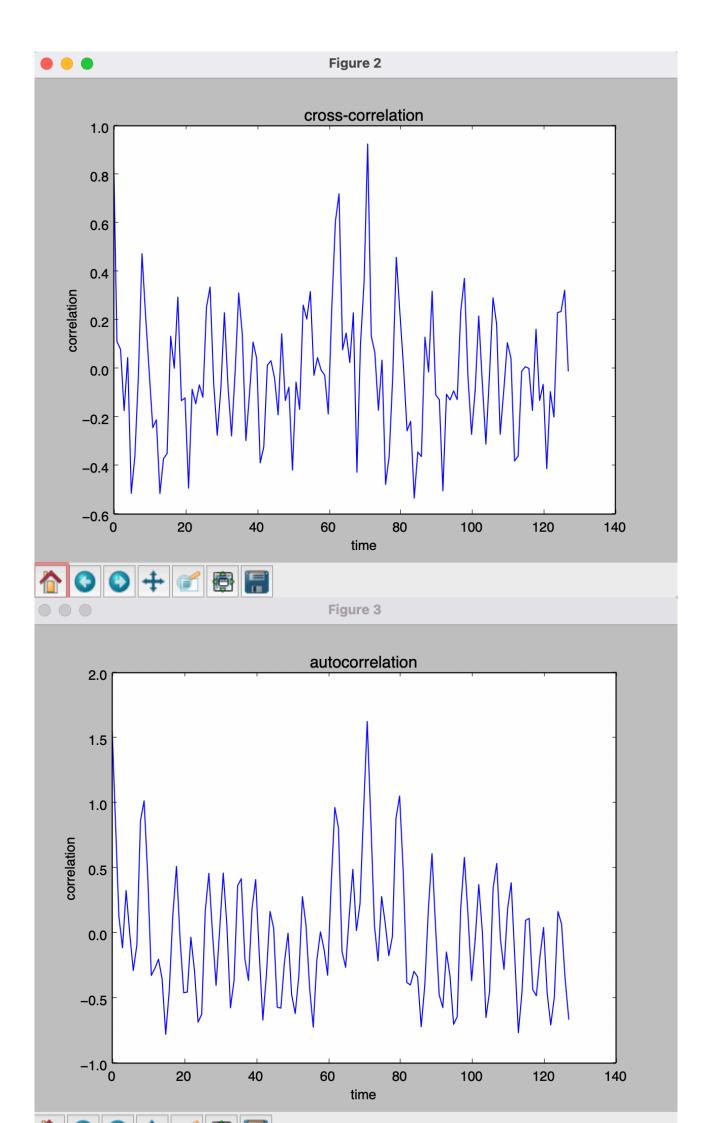
```
Mx1 = np.average(signal1) # math expectation
    Mx2 = np.average(signal2) # math expectation
    sd1 = np.std(signal1) # standart deviation ==
sqrt(dispersion)
    sd2 = np.std(signal2) # standart deviation ==
sqrt(dispersion)
    length = len(signal1) //
    res = []
    for t in range(length):
        covarience = 0
        for l in range(length):
            covarience += (signal1[l]-Mx1)*(signal2[l + t]-Mx2)
(length-1)
        res.append((covarience / sd1 * sd2))
    return res
# autocorrelation function
def autocorrelation(signal):
    return correlation(signal, signal)
signals = generateSignals(n, w, N)
signals\_copy = generateSignals(n, w, N)
print('Mx:', np.average(signals)) # Average
print('Dx:', np.var(signals)) # Dispersion
 plotting
# signals
plt.plot(signals)
plt.plot(signals_copy)
plt.xlabel('time')
plt.ylabel('x')
plt.title('Random generated signals 1, 2')
plt.figure()
```

```
# cross-correlation
plt.plot(correlation(signals, signals_copy))
plt.xlabel('time')
plt.ylabel('correlation')
plt.title('cross-correlation')
plt.figure()

# autocorrelation
plt.plot(autocorrelation(signals))
plt.xlabel('time')
plt.ylabel('correlation')
plt.title('autocorrelation')
plt.show()
```

Результат роботи програми


```
[MacBook-Pro:lab_1-2 antonpodas$ python lab_1-2.py
('Mx:', -0.031656775123002932)
('Dx:', 1.9521879103405422)
```

Висновки

Під час виконання лабораторної роботи, дослідив методи обчислення кореляції. Реалізована програма на мові Python.